

1. И пришли те два Ангела в Содом вечером, когда Лот сидел у ворот Содома. Лот увидел, и встал, чтобы встретить их, и поклонился лицом до земли

УПО: І прибули обидва Анголи до Содому надвечір, а Лот сидів у брамі содомській. І побачив Лот, і встав їм назустріч, і вклонився обличчям до землі,

KJV: And there came two angels to Sodom at even; and Lot sat in the gate of Sodom: and Lot seeing them rose up to meet them; and he bowed himself with his face toward the ground;

2. и сказал: государи мои! зайдите в дом раба вашего и ночуйте, и умойте ноги ваши, и встаньте поутру и пойдете в путь свой. Но они сказали: нет, мы ночуем на улице.

УПО: та й промовив: Ось, панове мої, зайдіть до дому вашого раба, і переночуйте, і помийте ноги свої, а рано встанете й підете на дорогу свою. А вони відказали: Ні, бо будемо ми ночувати на вулиці.

KJV: And he said, Behold now, my lords, turn in, I pray you, into your servant's house, and tarry all night, and wash your feet, and ye shall rise up early, and go on your ways. And they said, Nay; but we will abide in the street all night.

3. Он же сильно упрашивал их; и они пошли к нему и пришли в дом его. Он сделал им угощение и испек пресные хлебы, и они ели.

УПО: А він сильно на них налягав, і вони до нього з дороги зійшли, і ввійшли до дому його. І вчинив він для них прийняття, і напik прісного і їли вони.

KJV: And he pressed upon them greatly; and they turned in unto him, and entered into his house; and he made them a feast, and did bake unleavened bread, and they did eat.

4. Еще не легли они спать, как городские жители, Содомляне, от молодого до старого, весь народ со [всех] концов [города], окружили дом

УПО: Ще вони не полягали, а люди того міста, люди Содому від малого аж до старого, увесь народ звідусюди оточили той дім.

KJV: But before they lay down, the men of the city, even the men of Sodom, compassed the house round, both old and young, all the people from every quarter:

5. и вызвали Лота и говорили ему: где люди, пришедшие к тебе на ночь? выведи их к нам; мы познаем их.

УПО: І вони закричали до Лота, і сказали йому: Де ті мужі, що ночі цієї до тебе прийшли? Виведи їх до нас, щоб нам їх пізнати!

KJV: And they called unto Lot, and said unto him, Where are the men which came in to thee this night? bring them out unto us, that we may know them.

6. Лот вышел к ним ко входу, и запер за собою дверь,
УПО: І Лот вийшов до входу до них, а двері замкнув за собою,
KJV: And Lot went out at the door unto them, and shut the door after him,

7. и сказал: братья мои, не делайте зла;
УПО: і сказав: Браття мої, не чинить лихого!
KJV: And said, I pray you, brethren, do not so wickedly.

8. вот у меня две дочери, которые не познали мужа; лучше я выведу их к вам, делайте с ними, что вам угодно, только людям сим не делайте ничего, так как они пришли под кров дома моего.
УПО: Ось у мене дві доньки, що мужа не пізнали. Нехай я їх до вас виведу, а ви їм робить, що вам до вподоби... Тільки мужам оцім не робить нічого, бо на те вони прийшли під тень даху мого.
KJV: Behold now, I have two daughters which have not known man; let me, I pray you, bring them out unto you, and do ye to them as is good in your eyes: only unto these men do nothing; for therefore came they under the shadow of my roof.

9. Но они сказали: пойді сюда. И сказали: вот пришлец, и хочет судить? теперь мы хуже поступим с тобою, нежели с ними. И очень приступали к человеку сему, к Лоту, и подошли, чтобы выломать дверь.
УПО: А вони закричали: Іди собі геть! І сказали: Цей один був прийшов, щоб пожити чужинцем, а він став тут суддею! Тепер ми зло гірше тобі заподієм, ніж їм! І сильно вони налягали на мужа, на Лота, і підійшли, щоб висадити двері.
KJV: And they said, Stand back. And they said again, This one fellow came in to sojourn, and he will needs be a judge: now will we deal worse with thee, than with them. And they pressed sore upon the man, even Lot, and came near to break the door.

10. Тогда мужи те простерли руки свои и ввели Лота к себе в дом, и дверь заперли;
УПО: Тоді вистромили свою руку ті мужі, і впровадили Лота до себе до дому, а двері замкнули.
KJV: But the men put forth their hand, and pulled Lot into the house to them, and shut to the door.

11. а людей, бывших при входе в дом, поразили слепотою, от малого до большого, так что они измучились, искав входа.

УПО: А людей, що при вході до дому зібрались, вони вдарили сліпотою, від малого аж до великого. І ті попомучилися, шукаючи входу.

KJV: And they smote the men that were at the door of the house with blindness, both small and great: so that they wearied themselves to find the door.

12. Сказали мужи те Лоту: хто у тебе єще здець? зять ли, синовья ли твои, дочки ли твои, и кто бы ни был у тебя в городе, всех выведи из сего места,

УПО: І сказали ті мужі до Лота: Ще хто в тебе тут? Зятів і синів своїх, і дочок своїх, і все, що в місті твоє, виведи з цього місця,

KJV: And the men said unto Lot, Hast thou here any besides? son in law, and thy sons, and thy daughters, and whatsoever thou hast in the city, bring them out of this place:

13. ибо мы истребим сие место, потому что велик вопль на жителей его к Господу, и Господь послал нас истребить его.

УПО: бо ми знищимо це місце, бо збільшився їхній крик перед Господом, і Господь послав нас, щоб знищити його.

KJV: For we will destroy this place, because the cry of them is waxen great before the face of the LORD; and the LORD hath sent us to destroy it.

14. И вышел Лот, и говорил с зятьями своими, которые брали за себя дочерей его, и сказал: встаньте, выйдите из сего места, ибо Господь истребит сей город. Но зятьям его показалось, что он шутит.

УПО: І вийшов Лот, і промовив до зятів своїх, що мали взяти дочок його, і сказав: Уставайте, вийдіть із цього місця, бо Господь знищить місто. Але в очах зятів він здавався як жартун.

KJV: And Lot went out, and spake unto his sons in law, which married his daughters, and said, Up, get you out of this place; for the LORD will destroy this city. But he seemed as one that mocked unto his sons in law.

15. Когда взошла заря, Ангелы начали торопить Лота, говоря: встань, возьми жену твою и двух дочерей твоих, которые у тебя, чтобы не погибнуть тебе за беззакония города.

УПО: А коли зійшла світова зірниця, то Анголи принагляли Лота, говорячи: Уставай, візьми жінку свою та обох дочок своїх, що знаходяться тут, щоб тобі не загинути через гріх цього міста.

KJV: And when the morning arose, then the angels hastened Lot, saying, Arise, take thy wife, and thy two daughters, which are here; lest thou be consumed in the iniquity of the city.

16. И как он медлил, то мужи те, по милости к нему Господней, взяли за руку его и жену его, и двух дочерей его, и вывели его и поставили его вне города.

УПО: А що він вагався, то ті мужі через Господню до нього любов схопили за руку його, і за руку жінки його, і за руку обох дочок його, і вивели його, і поставили поза містом.

KJV: And while he lingered, the men laid hold upon his hand, and upon the hand of his wife, and upon the hand of his two daughters; the LORD being merciful unto him: and they brought him forth, and set him without the city.

17. Когда же вывели их вон, [то один из них] сказал: спасай душу свою; не оглядывайся назад и нигде не останавливайся в окрестности сей; спасайся на гору, чтобы тебе не погибнуть.

УПО: І сталося, коли один з них виводив їх поза місто, то промовив: Рятуй свою душу, не оглядайся позад себе, і не затримуйся ніде в околиці. Ховайся на гору, щоб тобі не загинути.

KJV: And it came to pass, when they had brought them forth abroad, that he said, Escape for thy life; look not behind thee, neither stay thou in all the plain; escape to the mountain, lest thou be consumed.

18. Но Лот сказал им: нет, Владыка!

УПО: А Лот їм відказав: Ні ж бо, Господи!

KJV: And Lot said unto them, Oh, not so, my LORD:

19. вот, раб Твой обрел благоволение пред очами Твоими, и велика милость Твоя, которую Ты сделал со мною, что спас жизнь мою; но я не могу спастись на гору, чтоб не застигла меня беда и мне не умереть;

УПО: Ось Твій раб знайшов милість в очах Твоїх, і Ти побільшив Свою милість, що зробив її зо мною, щоб зберегти при житті мою душу; але я не встигну схватись на гору, щоб бува не спіткало мене зло, і я помру.

KJV: Behold now, thy servant hath found grace in thy sight, and thou hast magnified thy mercy, which thou hast showed unto me in saving my life; and I cannot escape to the mountain, lest some evil take me, and I die:

20. вот, ближе бежать в сей город, он же мал; побегу я туда, --он же мал; и сохранится жизнь моя.

УПО: Ось місто це близьке, щоб утекти туди, а воно маленьке. Нехай сховаюсь я туди, чи ж воно не маленьке? і буде жити душа моя.

KJV: Behold now, this city is near to flee unto, and it is a little one: Oh, let me escape thither, (is it not a little one?) and my soul shall live.

21. И сказал ему: вот, в угодность тебе Я сделаю и это: не ниспровергну города, о котором ты говоришь;

УПО: І відказав Він до нього: Ось Я прихилився до твого прохання, щоб не зруйнувати міста, про яке ти казав.

KJV: And he said unto him, See, I have accepted thee concerning this thing also, that I will not overthrow this city, for the which thou hast spoken.

22. поспешай, спасайся туда, ибо Я не могу сделать дела, доколе ты не придешь туда. Потому и назван город сей: Сигор.

УПО: Швидко сховайся туди, бо Я не зможу нічого зробити, аж поки не прийдеш туди. Тому й назвав ім'я тому місту: Цоар.

KJV: Haste thee, escape thither; for I cannot do anything till thou be come thither. Therefore the name of the city was called Zoar.

23. Солнце взошло над землею, и Лот пришел в Сигор.

УПО: Сонце зійшло над землею, а Лот прибув до Цоару.

KJV: The sun was risen upon the earth when Lot entered into Zoar.

24. И пролил Господь на Содом и Гоморру дождем серу и огонь от Господа с неба,

УПО: І Господь послав на Содом та Гомору дощ із сірки й огню, від Господа з неба.

KJV: Then the LORD rained upon Sodom and upon Gomorrah brimstone and fire from the LORD out of heaven;

25. и ниспроверг города сии, и всю окрестность сию, и всех жителей городов сих, и произрастания земли.

УПО: І поруйнував ті міста, і всю околицю, і всіх мешканців міст, і рослинність землі.

KJV: And he overthrew those cities, and all the plain, and all the inhabitants of the cities, and that which grew upon the ground.

26. Жена же [Лотова] оглянулась позади его, и стала соляным столпом.

УПО: А жінка його, Лотова, озирнулася позад нього, і стала стовпом соляним!...

KJV: But his wife looked back from behind him, and she became a pillar of salt.

27. И встал Авраам рано утром и [пошел] на место, где стоял пред лицом Господа,

УПО: І встав Авраам рано вранці, і подався до місця, де стояв був він перед лицем Господнім.

KJV: And Abraham gat up early in the morning to the place where he stood before the LORD:

28. и посмотрел к Содому и Гоморре и на все пространство окрестности и увидел: вот, дым поднимается с земли, как дым из печи.

УПО: І він подивився на Содом та Гомору, і на всю поверхню землі тієї околиці. І побачив: ось здіймається дим від землі, немов дим із вапнярки...

KJV: And he looked toward Sodom and Gomorrah, and toward all the land of the plain, and beheld, and, lo, the smoke of the country went up as the smoke of a furnace.

29. И было, когда Бог истреблял города окрестности сей, вспомнил Бог об Аврааме и выслал Лота из среды истребления, когда ниспровергал города, в которых жил Лот.

УПО: І сталося, як нищив Бог міста тієї околиці, то згадав Бог Авраама, і вислав Лота з середини руїни, коли руйнував ті міста, що сидів у них Лот.

KJV: And it came to pass, when God destroyed the cities of the plain, that God remembered Abraham, and sent Lot out of the midst of the overthrow, when he overthrew the cities in the which Lot dwelt.

30. И вышел Лот из Сигора и стал жить в горе, и с ним две дочери его, ибо он боялся жить в Сигоре. И жил в пещере, и с ним две дочери его.

УПО: І піднявся Лот із Цоару, і осів на горі, й обидві дочки його з ним, бо боявся пробувати в Цоарі. І осів у печері, він та обидві дочки його.

KJV: And Lot went up out of Zoar, and dwelt in the mountain, and his two daughters with him; for he feared to dwell in Zoar: and he dwelt in a cave, he and his two daughters.

31. И сказала старшая младшей: отец наш стар, и нет человека на земле, который вошел бы к нам по обычаю всей земли;

УПО: І промовила старша молодшій: Наш батько старий, а чоловіка немає в цім краї, щоб прийшов до нас, як звичайно на цілій землі.

KJV: And the firstborn said unto the younger, Our father is old, and there is not a man in the earth to come in unto us after the manner of all the earth:

32. итак напоим отца нашего вином, и переспим с ним, и восставим от отца нашего племя.

УПО: Ходи, напіймо свого батька вином, і покладімося з ним. І оживимо нащадків від нашого батька.

KJV: Come, let us make our father drink wine, and we will lie with him, that we may preserve seed of our father.

33. И напоили отца своего вином в ту ночь; и вошла старшая и спала с отцом своим: а он не знал, когда она легла и когда встала.

УПО: І ночі тієї вони напоїли вином свого батька. І прийшла старша та й поклалася з батьком своїм. А він не знав, коли вона лягла й коли встала...

KJV: And they made their father drink wine that night: and the firstborn went in, and lay with her father; and he perceived not when she lay down, nor when she arose.

34. На другой день старшая сказала младшей: вот, я спала вчера с отцом моим; напоим его вином и в эту ночь; и ты войди, спи с ним, и восставим от отца нашего племя.

УПО: І сталося другого дня, і старша сказала молодшій: Ось я минулої ночі поклалася була з своїм батьком. Напіймо його вином також ночі цієї, і прийди ти, покладися з ним, і оживимо нащадків від нашого батька.

KJV: And it came to pass on the morrow, that the firstborn said unto the younger, Behold, I lay yesternight with my father: let us make him drink wine this night also; and go thou in, and lie with him, that we may preserve seed of our father.

35. И напоили отца своего вином и в эту ночь; и вошла младшая и спала с ним; и он не знал, когда она легла и когда встала.

УПО: І також ночі тієї вони напоїли вином свого батька. І встала молодша та й поклалася з ним. А він не знав, коли вона лягла й коли встала...

KJV: And they made their father drink wine that night also: and the younger arose, and lay with him; and he perceived not when she lay down, nor when she arose.

36. И сделались обе дочери Лотовы беременными от отца своего,

УПО: І завагітніли обидві Лотові дочки від батька свого.

KJV: Thus were both the daughters of Lot with child by their father.

37. и родила старшая сына, и нарекла ему имя: Моав. Он отец Моавитян доныне.

УПО: І вродила старша сина, і назвала ім'я йому: Моав. Він батько моавів аж до цього дня.

KJV: And the first born bare a son, and called his name Moab: the same is the father of the Moabites unto this day.

38. И младшая также родила сына, и нарекла ему имя: Бен-Амми. Он отец Аммонитян доныне.

УПО: А молодша вона вродила також, і назвала ймення йому: Бен-Аммі. Він батько синів Аммону аж до цього дня.

KJV: And the younger, she also bare a son, and called his name Benammi: the same is the father of the children of Ammon unto this day.